

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

ger m. v. paa Stationerne, som det maatte være ønskeligt at foretage sammen med Forstærkningerne, og hvortil Beløb er indeholdt i denne Bevilling, forudsættes afholdt af den af det ærede Medlem nævnte Konto. Det er altsaa en Række Erhvervelser af smaa Arealer — der findes praktisk samtidig med Sporforstærkningerne, som man er nødt til at foretage —, som man ad denne Vej grundlovmæssigt søger Hjemmel til at erhverve ved Ekspropriation. Det vil altsaa ikke være muligt for Ministeren overfor Udvalget ved Tegninger og Planer at paa-vise disse, forinden Planerne lægges, og forinden Arbejdet paabegyndes, ikke kendte, mindre Arealerhvervelser, der kan blive Tale om. Derimod er der for de to Anlæg, der nævnes under §§ 2 og 3, Forhold, der gør, at dette vil være mig muligt, og det har altid været saaledes, at naar Udvalget ønskede at gaa i Detailler med Hensyn til saadanne Spørgsmaal, er de fornødne Oplysninger og Kort blevet tilvejebragt for Udvalget. I den Henseende vil det altsaa være mig muligt at forsyne Udvalget med de fornødne Oplysninger, saaledes at det kan bedømme det Omfang af Arealerhvervelser, her er Tale om.

Bevillingen til det i § 3 omtalte til Sikring af Skallingen er ogsaa opført paa Finansloven og tiltraadt af Rigsdagens Finansudvalg, og dette hører til de Arbejder, som der under Hensyn til Arbejdsløsheden er givet Ministeren Bemyndigelse til snarest muligt at sætte i Gang, og de Arealer, som udkræves dertil, søger man altsaa her Tilladelse til at erhverve ved Ekspropriation. Skallingen er i øvrigt en Del af Landet, en Halvø, hvorpaa der overhovedet ingen Bebyggelse findes, fordi det meste af den er Sand. Det er altsaa meget lidet værdifulde Arealer, der der er Tale om at ekspropriere. Summen dertil kan ikke blive stor. Jeg er altsaa villig til at drøfte de forskellige Spørgsmaal i Udvalget.

De af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen rejste Spørgsmaal om Pantekreditorerne drøftede vi vist i Fjor, og jeg tror, jeg den Gang tilsendte det ærede Medlem hele den tidligere Korrespondance i Sagen. Vi kan i Udvalget komme tilbage til det, hvis det ærede Medlem ønsker det.

Hans Rasmussen: Jeg har ikke ved mine Bemærkninger for et Øjeblik siden, hvorved jeg udtrykte Forventning om en velvillig og hurtig Behandling af dette Lovforsalg, tilsigtet noget i Retning af at ville

modsatte mig, at Sagen bliver behandlet i et Udvalg. Jeg erindrer, at den Slags Spørgsmaal som Regel er blevet behandlet i Udvalg. Regelen har endvidere været den, at Udvalgsbehandlingen har været forholdsvis kort, og at Lovforslaget hver Gang er kommet tilbage til Tinget ledsaget af en enstemmig Indstilling. Jeg er tilbøjelig til at tro, at noget tilsvarende vil blive Tilfældet her. Men jeg havde heller ikke ved disse mine Bemærkninger om Sagens formentlige Gang noget Øjeblik glemt, at vi her i denne Sal har en modig Mand, en meget modig Mand, nemlig det ærede Medlem Hr. Pürschel, der ikke er bange for at gaa løs paa noget som helst. Men selv om jeg i fuldt Maal er villig til at anerkende Modet hos det ærede Medlem, vil jeg dog gerne have Lov til at sige, at efter min Opfattelse er det ærede Medlem ikke saa frygtindgydende, at der er nogen Anledning til i nogen Henseende at blive bange, ej heller naar det ærede Medlem begynder paa en Udvikling om Farver, eller hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Diskussion med det ærede Medlem i Anledning af hans Bemærkninger, der intet har med Saglighed at bestille; de er mere af underholdende Art. Jeg for mit Vedkommende er ikke nogen Modstander af en lille Smule Underholdning en Gang imellem; men her er vi i første Række anbragt for at udøve sagligt Arbejde. Jeg skal derfor ikke komme ind paa videre Betragtninger i Anledning af det af det ærede Medlem med Henblik paa Farverne fremførte.

Pürschel: Jeg vil gerne takke den højt-ærede Minister for hans Udtalelse, hvoraf jeg forstaar, at han er ganske enig i, at den Bemyndigelse, der tilsigtes givet i § 1, er af meget begrænset Art og kun kan omfatte Erhvervelse af ganske smaa og ubetydelige Arealer. Det var bl. a. det, jeg søgte at fremkalde. Naar jeg ved mine Bemærkninger tillige har haft den Glæde at mere det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, som jo nok i Egenskab af Partimedlem har det lidt mindre morsomt for Tiden, kan jeg kun være glad over at kaste saadant et Solstrejf ind i en lidt trist Tilværelse. I øvrigt er det mig en stor Glæde, at det ærede Medlem forsikrede, at han ikke var bange for mig, for jeg har altid tilstræbt at behandle det ærede Medlem saaledes, at han med fuld Tillid kunde nærme sig mig. Det er altsaa lykkedes.

Hermed sluttede Forhandlingen.